

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2022. január 23.
(vasárnap)**

Horváth Géza

MIRE KAPTUNK FELHATALMAZÁST?

Énekek: 371; 201,1-3

Alapige: Mt 10,1-8

Imádkozzunk!

Hálásan köszönjük, hogy feléd fordulhattunk már az énekekben is, Urunk. Drága Jézus Krisztusunk megvallhattuk, hogy te vagy a mi mennyei szent bölcsességünk, és még fontosabb, hogy nekünk bizonyos üdvösségünk. Köszönjük, hogy ennek az énekeknek a sorai mind-mind drága imádságok voltak, a hívő szív kitarulkozása, megnyilvánulása, vallomása arról, hogy kinek tartunk téged, és mit várunk tőled. Köszönjük, hogy arról is énekelhettünk, hogy mit kell tennünk. Ehhez kérjük Szentlelked erejét, áldását, az ige hatalmát, hogy e földön bátran vallhassunk, neked élhessünk, hogy aztán majd mennyben örökre Veled lakozhassunk!

Hadd köszönjük meg hálaadással, hogy istentiszteletre hoztál bennünket, és valóban hadd legyen ez a te tiszteleted, Urunk, az előtted való hódolás, a neked való dicséretmondás és a te segítségül hívásod! Hadd köszönjük meg, hogy egész héten imádkozhattunk itt a gyülekezetben, hogy megtarthattuk az imahetet! Minden este igei bevezetés után könyöröghettünk, Urunk, a gyülekezetért, magunkért, országunkért, ébredésért, népünkért, betegekért, gyászolókéért és mindazokért, amit egyenként a szívünkre helyeztél.

Kérünk, segíts most igédre figyelniünk, eligazodniunk! Köszönjük, hogy olyan világos a te beszéded, Urunk. Bocsásd meg, hogy nem tanulmányozzuk eléggé, vagy sokszor csak úgy átfutjuk! A napi igéket elolvassuk, úgy gondoljuk, hogy már letudtuk, megtartottuk a csendességet. Kérünk, hogy adj nekünk minden nap elmélyülést benne! Köszönjük neked, hogy a te igéd világos, valóban felüdít. Hadd kaphassunk most is belőle, szánj meg, hatalmaddal és erőddel végy körül bennünket!

Ámen.

Igehirdetés

Kedves testvérek, Isten igéjét a mai napi újszövetségi igéből olvasom, a Máté írása szerinti evangélium 10. fejezetének az első nyolc versét: „Magához hívta tizenkét

MIRE KAPTUNK FELHATALMAZÁST?

tanítványát, és hatalmat adott nekik a tisztátalan lelkek felett, hogy kiűzzék őket, és gyógyítsanak mindenféle betegséget és erőtlenséget, és megparancsolta nekik: Pogányok útjára ne térjete le, és samáriai városba se menjete be, hanem menjete inkább Izráel házának elveszett juhaihoz! Menjete, és hirdesséte mindenütt: Elközelítete a mennyek országa! Betegeket gyógyítsatek, halottakat támasszatek, leprásokat tisztítsatek, ördögöket űzzetek. Ingyen vettéte, ingyen adjátete!”

Kedves testvérek, egyrészt nagyon megörültem, amikor elolvastam, hogy vasárnapra mi következik, másrészt pedig kicsit meg is rettentem, mert ez nem könnyű igeszakasz. Ha valaki megnézi írásmagyarázók könyveit, akik sorról-sorra, versről-versre, sőt, sokszor szóról-szóra magyarázzák a Bibliát vagy a Bibliának egyes könyveit, akkor meg fogja látni, amit én is megtapasztaltam, hogy ezt a szakaszt átugorják. Erről nagyon keveset beszélnek, de most nem szabad átugranunk, mert ezt kaptuk mára, ez a mai lelki eledelünk! Mivel nincs lehetőség arra, hogy kibontsam minden részletében, legalább nagyvonalakban mindenképpen érdemes megnézni ennek az igeszakasznak az üzenetét!

Két dolog inspirált többek között engem, hogy ezt megtegyem. Az egyik az, hogy néhány évvel ezelőtt felhívott valaki telefonon, és megkérdezte, hogy nálunk mikor lesz gyógyító istentisztelet. Azt mondtam neki, hogy az Úr a mi gyógyítónk, ő itt van közöttünk, tehát minden istentisztelet az. Ja, ő nem erre gondolt, hanem amikor kifejezetten a betegeknek van gyógyítás. Ő úgy hallotta, meg úgy tudja, hogy Joó Sándor idejében volt ilyen. Mondtam, hogy én nem hallottam róla. Azt egészen máshol csinálták, meg csinálják most is! Nem tudom, hogy eljött-e valamelyik alkalomra ez az illető, de a gyógyító istentisztelet felől nagyon érdeklődött.

A másik eset szintén itt történt a gyülekezetben. Egyik testvérünk panaszkodott a házasságára, és meg volt győződve arról, hogy a házastársában ördög van. Kérdezte tőlem, nem tudok-e valakit, aki ki tudja űzni belőle? De – mondtam –, tudok: Jézus Krisztus! Neki adatott minden hatalom mennyen és földön! Ő ezzel nem elégedett meg, mert inkább egy nevet szeretett volna hallani, aki kapta úgymond az ördögűzés ajándékát vagy tudományát.

Éppen ezért, testvérek, nem lesz haszontalan, ha röviden megnézzük azt, hogy itt Jézus Krisztus kiket, mire és miért hatalmazott fel! Mit mond erről a kérdéstről az Újszövetség? Főképpen az apostoli levelek, amelyek azután keletkeztek, miután Máté megírta az ő evangéliumát. Hogyan éltek ezzel az ősegyházban, az első gyülekezetekben, és remélem, hogy eljutunk odáig, hogy akkor ennek van-e valami üzenete vagy valamilyen drága ajándéka a mi számunkra? Nézzük tehát, hogy miről beszél nekünk Isten igéje!

Ami így első látásra elénk tárul, hogyha ezt a 10. fejezetet megnézzük, hogy két vers szól arról, hogy „ördögöket űzzetek, betegeket gyógyítsatek, halottakat támasszatek”, de negyven vers beszél arról, hogy a tanítványok hogyan viselkedjenek, hogyan töltsék be szolgálatukat, mire figyeljenek, és hogyan engedelmeskedjenek az őket elhívó és elküldő Uruknek! Tehát, negyven versben sok hasznos tanács van az Úrtól, és ez mind engedelmességüknek lesz a próbája, hogy vajon ezeket alázatosan és hűségesen megtartják-e!

Két fontos tényre szeretném felhívni a testvérek figyelmét! Az egyik az, hogy így kezdődik az igénk: „Magához hívta tizenkét tanítványát, és hatalmat adott nekik a tisztátalan lelkek felett, hogy kiűzzék őket, és gyógyítsanak mindenféle betegséget és erőtlenséget. A tizenkét apostol neve pedig ez...” Tehát, először is tudomásul kell vennünk,

hogy ezt a hatalmat a tizenkét apostol kapta, akiket név szerint is felsorol itt Máté! Azért, mert ez a mandátum átadás, ez a hatalom átadás kifejezetten akkor és nekik szólt. Ne felejtjük el, testvérek, Isten ígését, amely azt mondja nekünk, hogy az apostoli kor, az apostoli szolgálat egy különleges tiszt volt! Azoknak adatott, akik magától Jézus Krisztustól vették az elhívásukat, küldetésüket, megbízásukat, felhatalmazásukat. Akik Jézus Krisztus mellett voltak, látták és szemlélték Őt.

János apostol évtizedekkel később leírja a levelében: „mi láttuk, mi hallottuk, mi részesei voltunk”. Hogyan folytatja? „Nektek pedig hirdetjük.” A tanítványok voltak annak a kegyelmi csodának a részesei, amiben azóta már nem lehet részesülni. Sok minden elmúlt, ez az egy megmaradt: „hirdetjük nektek, hogy nektek is közösségek legyen velünk, ahogy nekünk közösségünk van az Atyával!” Tehát, ennek a közösségnek a létrehozására elegendő és alkalmas Isten beszéde, az igehirdetés, a Szentlélek belső bizonyágtétele által.

A Róm 12,3-ban azt mondja Pál apostol: „Mert a nékem adott kegyelem által mondom mindenkinek közöttetek, hogy feljebb ne bölcselkedjék, mint a hogy kell bölcselkedni; hanem józanon bölcselkedjék, amint az Isten adta kinek-kinek a hit mértékét!” Külön-külön ajándékaink vannak, amit ott fel is sorol. Ilyenek, mint írásmagyarázás, szolgálat, intés, tanítás. Itt abszolút nem olvasunk már gyógyításról, halott-támasztásról vagy ördögűzésről. Tehát, ne azt keressük soha, hogy mit nem kaptunk, vagy **mit kaptak ők** annak idején, hanem azt, hogy **mit kaptunk mi!** Mire hívott el minket Isten? Mit bízott ránk? Az ige hirdetését, amelyért megajándékozott hittel, reménységgel, szeretettel.

A másik, amire érdemes figyelni a Máté evangéliuma 10. fejezetében, hogy kétszer említi Máté, hogy Jézus ezt mondta: ördögöket űzzetek! Amikor először mondja, akkor elhívja a tanítványokat, a tizenkét apostolt. Név szerint felsorolja őket, hogy ezt a hatalmat nekik adja, utána azt mondja: menjetek, hirdessétek mindenütt, hogy elközelített a mennyek országa! Betegeket gyógyítsatok, halottakat támasszatok, lep-rásokat tisztítsatok! Tehát, az első utasítás után felsorolja a neveket, a második utasítás előtt pedig megbízza őket az ige hirdetésével.

Ha egymás mellé teszem a kettőt, akkor először Jézus Krisztus hatalmat ad a tanítványoknak, a második felhatalmazáskor pedig hatalmat ad az ő ígésének. Ha ezt összevetjük a Rómabeliekhez írt levél 1. fejezetében olvasható ígéssel, amikor azt mondja az apostol, hogy az evangélium Istennek hatalma, ereje (dünamisza) minden hívőnek üdvösségére, zsidónak először, meg görögnek, akkor áttér az Úr Jézus Krisztus is az ígésnek adott hatalom kérdésére, amit odaad az övéinek: hirdessétek az evangéliumot, hogy közel van az Isten országa, Isten uralkodása és ereje! Erre teszi a hangsúlyt. Nem szégyelli, hanem előáll az evangéliummal.

Tudjuk Isten ígéséből, a Zsid 2,2-4 ír erről: „Mert ha az angyalok által hirdetett beszéd erős volt, és minden bűn és engedetlenség elvette igazságos büntetését, hogyan menekülünk meg mi, ha nem törődünk ilyen nagy üdvösséggel? Ezt kezdetben az Úr hirdette, majd azok, akik hallották, megerősítették számunkra, Isten pedig bizonyosságot tett mellettük az ő akarata szerint jelekkel és csodákkal, sokféle erővel és a Szentlélek ajándékával.” Tehát, itt nagyon világosan leírja számunkra a levél írója, hogy az igehirdetést Isten jónak látta abban az időben megerősíteni jelekkel és csodákkal.

Gondoljuk el azt az időt, amikor jön tizenkét halász, meg mindenféle ember, általában szerintük tanulatlan, pedig nagyon jó iskolába jártak Jézus mellett, és elkez-

MIRE KAPTUNK FELHATALMAZÁST?

dik prédikálni Isten országát! Ugye, senki nem állt volna meg, senki nem figyelt volna rá! De azért, hogy megálljanak és odafigyeljenek, Isten jónak látta, hogy jelekkel és csodákkal is megerősítse az ő igéjét. Ne felejtsük el, hogy két fontos tény nem történt még meg ekkor: Jézus Krisztus kereszthalála és feltámadása, valamint a Szentlélek kitöltetése!

A Cselekedetek könyvében olvassuk, hogy amikor Jézus felemeltetik a tanítványai szeme láttára, akkor arról beszél, hogy „hirdessétek az evangéliumot, és ehhez vesztek erőt!” Jézus nem azt mondja nekik, hogy „emlékezzetek, ehhez kaptatok hatalmat, amikor én titeket elküldtelek, hogy betegeket gyógyítsatok, halottakat támaszszatok!” Nem erre hivatkozik, hogy ehhez már korábban kaptak hatalmat, hanem, mintha ennek vége kezdene lenni, azt mondja: vesztek erőt, mert különben erőtlenné lesz a szolgálatotok, az igehirdetésetek, a fellépésetek! Vesztek erőt, miután eljön rátok a Szentlélek! Maradjatok Jeruzsálemben, és várjátok meg az Atya ígéretét, el ne menjetekek addig!

Ha megnézzük az Újszövetséget, főként az evangéliumok után az apostoli leveleket, akkor ez hasonló ahhoz, mint amikor bevezetnek egy új pénzt! Az utóbbi időben tanúi lehettünk, hogy bevonták az ötezrest, tízezrest, húszezrest, és lassan kivezetik. Már nem hoznak újat forgalomba, de a régi még egy ideig forgalomban marad, és azt mondják, hogy két év múlva meg fog szűnni. Utána már nem lehet vele fizetni. Úgy tudom, hogy húsz évig még be lehet váltani a Nemzeti Bankban ezt a kivont pénzeszközt, de azután ez már nem használható.

Ennek vagyunk tanúi a Szentírásban, hogy Isten adott jeleket, csodákat: halottakat támaszszatok, betegeket gyógyítsatok, ördögöket űzzetek, és lassan kivezette ezeket az Úr. A Korinthusbeliekhez írt 1. levél 13. fejezete erről beszél. Sokat harcolunk azokkal, akik azt mondják, hogy ma is van nyelveken szólás. A Korinthusbeliekhez írt 1. levél 13. fejezetében világosan látszik, hogy a nyelvek megszűnnek, de valami meg fog maradni! Annak, aki bevezette, jogában áll kivezetni is! Annak, aki adta, jogában áll visszavenni is! Adta egy időre, adta egy bizonyos korra, mert úgy látta jónak. Áldott legyen érte, mert akkor jó is volt, de utána kivezette, és azt mondta: megmarad a hit, a remény és a szeretet!

Testvérek, mi nem arra szoktunk figyelni, hogy mi az, ami megmarad, hanem hajlamos arra figyelni a szívünk, amit Isten kivezetett már! Hatalmat adott az ő igéjének, és ez nagyon fontos! Ezt megerősítette a Szentlélek által. Amikor Jézus Krisztus ezt tette, még volt új kinyilatkoztatás. Tudjuk, hogy azóta nincsen, mert lezáródott a Kánon. Kezünkben van a Biblia, az egész Szentírás. Nem lesz új kinyilatkoztatása Istennek, hanem igaz lesz az, amit a Lukács evangéliuma 16. fejezetében olvasunk: „van Mózesük és vannak prófétáik, hallgassák azokat!” Tudjátok a történetet: ha a halottak közül megy valaki hozzájuk, majd akkor megtérnek! Nem, akkor sem fognak! Ha Mózesre és a prófétákra nem hallgatnak, az sem győzi meg őket!

Isten igéje, amely élő és ható, amelyet Pál apostol erőnek és hatalomnak mond, alkalmas arra, hogy megtartsa a mi lelkeinket, tisztítson, áldjon, vezessen és megőrizzen bennünket! Péter kiáll, és hirdeti az ígét pünkösdkor.

Kedves testvérek, arra a kérdésre, hogy „nem az ördögöt kell kiűzni”, milyen választ tudunk adni a Biblia alapján? Én azt a választ adnám a Biblia alapján, hogy nekünk az egész Szentírás nem az ördögűzésről beszél, hanem az ördög hatalmából való megszabadításról. „Nevezd annak nevét Jézusnak, mert ő szabadítja meg népét annak bűneiből!” A hitvallásunk első kérdésére adott válasz azt mondja: „az én vi-

gasztalásom életemben és halálomban az, hogy az ördög minden hatalmából megszabadított, és megőriz az én drága Megváltóm, Jézus Krisztus, aki minden bűnömért tökéletesen eleget tett!” Ezt támasztja alá a Szentírásban sok-sok ige, hogy „az ő drága vérével minden bűnömért tökéletesen eleget tett, és engem az ördögnek minden hatalmából megszabadított.”

Ki az tehát, aki ördögöt tud úzni? Az Úr Jézus Krisztus, aki annak hatalmából meg tud szabadítani. Erre azért van szükségünk, mert nem úgy van, hogy valaki eldönti, hogy az ő házastársában ördög van, hanem arról van szó, hogy mindannyian az ördög atyától valók vagyunk! Nemcsak az akkori farizeusok, akik arra hivatkoztak, hogy „Ábrahám a mi atyánk”, akiknek azt mondta Jézus Krisztus: „ha Ábrahám volna a ti atyátok, hinnétek, de ti az ördög atyától valók vagytok!”

Tehát, nem arról van szó, hogy egyesekben benne van az ördög, hanem arról, hogy mindannyian bűnben fogantattunk, és bűnben születünk! Abban melengtetett minket az anyánk. Jézus Krisztusnak kellett eleget tennie azért, hogy az ördög hatalmából, fogságából bennünket megszabadítson. Hogy aki az alkoholizmus rabja, az boldogan mondja, amit egyszer egy megszabadult iszákos mondott, mikor hazajött a konferenciáról: hát nekem nem kell innom! Szabad nem innom! Az ördög hatalmából már sokan megszabadultak, házasságtörésből vagy paráznaságból úgy, mint Dávid a Bibliában, meg azóta még nagyon sokan, akik kérték, hogy „mossál meg engem, és fehérebb leszek a hónál!” Nem azt kéri Dávid, hogy „űzd ki az ördögöt belőlem”, hanem azt: Uram, tégy tisztává, mert neked van erre hatalmad! Mosd meg a lábamat, a fejemet, a kezemet, a nyelvemet, a gondolataimat, meg a szemem nézését!

Az ördög hatalmából meg lehet tisztulni, és erre a szabadításra Jézus Krisztus képes! Ne az ördögöt akarjuk úzni, testvéreim, hanem járjunk engedelmisségben! Én akkor azt kérdeztem az illetőtől, aki azt gondolta, hogy a férjében ördög van, hogy te hogy állsz az engedelmisséggel? Te hogy járod az Úr útját? Te hogy vagy vezetés alatt naponta? Te hogy állsz hozzá? Nem tudom, hogy mire jutottak azóta!

Mire volt szükség abban a korban is? A Jézus Krisztussal való találkozásra és az igével való közösségre a Szentlélek által. Erre volt szükség akkor is, az apostoli korban, és azóta is, mert az ördög hatalma, befolyása, irányítása, uralkodása alatt vagyunk, ami a bűn. Az ApCsel 26,18 nagyon világosan mondja, amikor Pál apostol beszél az elhívásáról, elküldéséről, hogy Isten őt mivel bízta meg: „megnyissad szemeiket, hogy sötétségből világosságra, a Sátán hatalmából az Istenhez térjenek; hogy bűneik bocsánatát és a megszenteltek között osztályrészt nyerjenek az énbennem való hit által”. Ugye, érzitek, hogy mennyire más a hangsúly? A Sátán hatalmából az Istenhez térjenek! Akkor meg fognak nyílni a szemeik, sötétségből a világosságra, halálból az életre fognak jönni.

Tehát, nem az üzésről van szó sokszor a Bibliában, hanem a behozatalról, a bevonásról, hogy Isten be akar vonni téged és engem az ő hatalmi körébe. Jézus Krisztus be akar vonni bennünket az ő tüzének erőterébe!

Ne az üzésen legyen most a figyelmünk, és ne ilyeneken gondolkodjunk, hogy kaptunk-e mi; én miért nem kaptam; én miért nem tudok ördögöt úzni?

Testvérek, olyan jó, hogy számunkra itt van az ige! Az igének adta Isten a hatalmat, majd a tanítványoknak később, amikor a Szentlélek eljött. Annyi hatalmuk lesz, amennyire Isten Szentlelke bevonja őket az erőterébe, amennyire betölti őket, amennyire engedelmeskednek a Léleknek, és amennyire engednek annak, hogy hirdessék az evangéliumot, az örömhírt, Jézus Krisztus váltságáról. Ezt azért kell hirdet-

MIRE KAPTUNK FELHATALMAZÁST?

ni, mert Jézus váltságához már a Mózes 1. könyvének a 3. fejezetében az az ígélet fűződött, hogy jön valaki, aki majd a kígyó fejére fog taposni. Nem azt mondja, hogy jön valaki, aki ki fogja úzni az ördögöt, hanem azt mondja az Úristen ott Ádám atyánknak, hogy majd jön valaki, aki a fejére fog taposni!

Egy igehirdetőtől hallottam ezt a mondatot: „Azóta recseg, ropog az ördög feje.” Hát micsoda taposása volt az az ördögnek, amikor a Golgota keresztyén az az egyetlen szó elhangzott, hogy „elvégeztetett”! Vegyük komolyan, testvérek, hogy az igehirdetés arról szól, hogy Jézus Krisztusé a hatalom, és ő tud segíteni! Olyan szép az az énekünk, hogy „Te tudsz s akarsz segíteni, Hát segíts bajomon!” Oda lehet fordulni az Úrhoz és azt mondani: „Szabadságot adj nekem, És tiszta szívet, Vonj magadhoz Jézusom, hogy járjak veled! Magad légy az út, Melyen lelkem a halálból életre jut!”

Vannak tehát ilyen ajándékok az ősegyházban, amiket Isten visszavont. Ne azt kutassuk, hogy kapta-e valaki úgymond az ördögűzés ajándékát! Sokkal inkább vegyük komolyan, hogy mindannyian kaptuk az igehirdetés és a bizonyágtétel lehetőségét, hiszen Jézus Krisztus prófétai, papi, királyi küldetésének a részesei vagyunk! Ezért hívnak bennünket keresztyéneknek. Az első azt jelenti, hogy nevére én is vállalt tegyek. Ezt viszont mindenki kapta, hogy megvalljuk őt az emberek előtt. Hogy azt tudjam mondani: Jézus Krisztus Úr, az Atya Isten dicsőségére, és ura az életnek! Ne mulasszuk el a bizonyágtételt, ne szégyelljük, ne legyünk bátortalanok, hanem vegyünk erőt! Ne szégyelljük a Krisztus evangéliumát! Az Ef 4,11-től is erről beszél Isten ígéje.

A régit tehát kivezeti, és adjunk hálát azért Istennek, hogy amikor valamit kivezet, akkor amit helyette bevezet, az sokkal jobb! Hadd hozzam elétek a Zsidókhöz írt levél tanítását, ahol arról beszél, hogy miket vezetett ki Isten és miket vezetett be! Emlekeztek hányszor beszél arról ez a levél, főleg az 1. fejezettől kezdődően, hogy ez jobb? Új szövetséget vezetett be, de ez jobb! Isten soha nem vezet be olyat, ami rosszabb, mint a régi, hanem mindig olyat, ami jobb, ami tökéletesebb. Áldott legyen érte!

Éljünk azokkal az ajándékokkal, amikben részesített bennünket! Amiről a Rómabeliekhez írt levél 12. fejezetében beszél nekünk a Szentírás, hogy adott némelyeket tanítókul, apostolokul, és ott már nem olvasunk arról, hogy adott némelyeket gyógyítókul vagy ördögűzőkül. Ma is valljuk természetesen, hogy az Úr a mi gyógyítónk, és tudjuk, hogy ő gyógyíthat testi és lelki bajokat, betegségeket! A testit is gyógyíthatja, de erre nincs szükség úgymond gyógyító istentiszteletre, külön kézzelre, mint mi ezt külön kaptuk volna! Viszont szükséges az, amit Jakab mond, hogy aki beteg, az imádkozzon, hívja magához a gyülekezet véneit, és azok is imádkozzanak!

Lehet imádkozni, ahogy mi is minden alkalommal imádkozunk a betegekért vagy azokért a testvéreinkért, akik kórházban vannak. Egész héten imádkoztunk azokért a betegekért, akik kezelése alatt vannak. Nem könnyű nekik műtét előtt vagy után! Hát persze, hogy ezeket hordozzuk, de Isten odatette az igét a középpontba! Ne azzal foglalkozunk, ami nem bízott ránk, mert nem is bízathatott, hanem azzal, amit ránk bízott Isten! A 472. dicséretben olyan szépen énekli meg az énekíró: „Lelkek éjét oszlatni fénnel, Reád az Úr ezt bízta, lásd, S azt, hogy hozz Krisztus szent nevével A bűnösnek szabadulást!”

Azzal foglalkozunk tehát, amit Isten ránk bízott! Adjunk hálát, hogy az ördög minden hatalmából megszabadított, bár tudjuk, hogy mint ordító oroszán szertejár, keresvén, kit nyeljen el! De azt is tudjuk, hogy Jézus Krisztusnak nagyobb a hatal-

ma; az övéit megtartja és megőrzi. Lefegyverezte a mi ősellenségünket, és a Jelenések könyve szerint, majd a végén a kénkövel égő tüzes tóba fogja vetni.

Engedelmesen azt keressük, amire Isten hívott minket szent hívással, amiben használni akar bennünket, amiben megáld! Mi pedig vágyakozunk arra, hogy Jézus legyen a szívünk lakója! Nem az ördög a szívünk lakója már, hogy onnan ki kellene űzni, hanem adjunk hálát, hogy Jézus Krisztus lakik, lakhat hit által a szívünkben! Múlt héten idéztem valakinek, hogy volt egy kedves igehirdető a mi vidékünkön, aki úgy beszélt az ördögről, hogy „az ördögnek mindig a hátát nézzétek!” És sokan tágra meresztették a szemüket: mindig a hátát nézni? Igen, mert azt mondja a Biblia, hogy „álljatok ellene az ördögnek és elfut tőletek!” Ha fut, akkor a hátát látjátok, nem?

Testvérek, az ige arra irányítja a figyelmünket, hogy ne az ördögöt próbáljuk űzni, hanem próbáljunk megállni együtt Krisztussal, a mi Urunkkal, tőle elkérve az erőt, az ő jelenlétét, és akkor magától is el fog futni tőlünk! Azért, mert látja, hogy fel vagyunk fegyverkezve, felöltöttük a lelki fegyvereket, nincs mit kezdenie velünk. Incselkedhet, ijeszthet, rémíthet, de „Nincs ereje már, Reá ítélet vár. Az Ige porba dönti.”

Ámen.

Imádkozzunk!

Urunk, bocsásd meg, hogy olyan sokat foglalkozik a ma embere, talán még a hívők is az ördög hatalmával, ahelyett, hogy rád néznénk, akinek adatott minden hatalom mennyen és földön! Köszönjük, Úr Jézus Krisztus, hogy azért jöttél, hogy az ördög munkáit lerontsád, és köszönjük, hogy ezt meg is tetted, mert a Golgota keresztségén láthattuk leginkább, hogy meghátrál az ősellenség. Még jobban recseg-ropog a feje, mert rátapostál. Hadd köszönjük meg neked, hogy legyőzted, Urunk! Bár, mint legyőzött, mint a világ fejedelme, még rémíthet, de tudjuk, hogy nincs ereje már ahhoz, hogy visszarántson bennünket, gyermekeidet a pokolba.

Kérünk téged, Urunk, hogy akikre bíztad az evangéliumot, a te igédet, meg tudjanak állni! Ahol nehezebb a helyzet, ott még inkább! De mi is kérünk, hogy családjukban, környezetünkben, munkatársaink között, hadd tudjunk megállni a te igédet! Hadd tudjunk képviselni téged olyan boldog örömmel, mint akik tudjuk, hogy az ördög minden hatalmából megszabadítottál, és lelkünk nem nyomja most már még egy porszemnyi sem! Légy áldott ezért! Adj nekünk naponkénti bűnbánatot! Add, hogy naponta téged válasszunk, téged kövessünk, szeressünk, és legfőképpen neked engedelmeskedjünk!

Hadd imádkozzunk betegeinkért is, Urunk! Hadd könyörögjünk azért, hogy adj nekik, ha lehet gyógyulást, mert te megadhatod! Ha lehet, adj nekik, Urunk, és ezért különösen is kérünk, hitben való megerősödést! Hadd tudják, és hadd vallják azt, hogy életük a te kezében van! Így kérünk a gyászolókéért, Urunk! Kérünk a vizsgálókért, és köszönjük, hogy tegnap te voltál azokkal a fiatalokkal is, akik megírták a felvételit. Köszönjük, hogy imádkozhattunk értük, gondolhattunk rájuk. Kérünk, hogy adj jó előmenetelt! Kérünk, Urunk, hogy te hordozz szereteteinkkel együtt bennünket, minden dolgunkat bírjad, forgassad, kezeink munkáit igazgassad, és hallgasd meg könyörgéseinket, amiket most elmondunk előtted!

Ámen.

201,1-3 ének

1. U - ram, ke-gyes in - du - la - tom - ban,
Ez é - le - tem - ben, ha - lá - lom - ban

Ím, te - szem val - lá - som:
Fő vi - gasz - ta - lá - som:

Hogy én az Úr Jé - zus Krisz - tus - nak

Tu - laj - do - na va - gyok,

Raj - tam ir - gal - mas szent vol - tá - nak

Ke - gyel - me - i na - gyok.

2. Ki, midőn voltam halál révén, / Teljes bűn mérgével,
Meváltott, ügyemet felvén, / Drága szent vérével.
Az ördög terhes fogságából / Híven feloldozott,
A bűnnek kemény igájából / Szabadságra hozott.
3. Ezután sem hagy el végképpen / Kívánt segedelme,
Sőt, mint fiát, engem akképpen / Takargat védelme.
Gondot visel én életemre / Hatalmas szent karja,
Semmi gonosz nem száll fejemre, / Ő ha nem akarja.